

прощеніе, чрѣзъ мои-тѣ устѣ, като дѣла
 съ смиреніе: помани отче твое-то учител-
 ско непамятозлобно слово, и заборави мои-
 тѣ злобы; азъ, паднала искамъ да станѣ,
 нѣподай ми рѣкъ; ты, кои-то си казалъ:
 колко-то пѣти паднешь, исправи са и ще
 са спасишь; азъ немогъ да търпѣхъ твое-
 то на мене сѣрденье, ето гробъ-тъ ми са
 трѣси и сѣкрѣшава мои-тѣ кости; ты си
 спасилъ мнозина съ твое-то побѣненіе, да
 неостана сама азъ лишена отъ това спасе-
 ніе; неоставай ма, кога-то выкамъ слѣдъ тѣ-
 бе, нѣ оттѣрви ма отъ мога-тъ сѣперникъ
 дѣла, кой-то ма подстори да ти прѣ-
 грѣши, както що направи нѣкога и съ ка-
 бѣ ни бѣхъ; при живѣ азъ ти сторихъ зло,
 а сѣга кога-то ты живѣешь всѣкога-трай-
 ный животъ, вѣди ми полезенъ на дѣла-
 тѣ; мога-та слава прѣмина и нищо не ми
 помогна, поне ты ми помози, отче, въ
 твога-тъ славѣ, що си пріалъ отъ Бога, и
 дождѣ несьмъ осѣдена зарадъ тебѣ на стра-
 шный Христовый сѣдъ, прости мене безот-
 вѣтнѣхъ.

Тѣзи като говораше царъ-тъ отъ май-